

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Süth Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sümegi Helga ügyvéd által képviselt alperes ellen fizetési felszólítás hatálytalanítása iránt a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.651/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.026/2009/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. október 20. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.026/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási perköltséget, és - felhívásra - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes 2007. február 20-ától 2008. augusztus 15-éig nemzetközi gépkocsivezető munkakörben állt az alperes alkalmazásában. Az alperes 2008. október 27-én fizetési felszólítást küldött a felperes részére, amelyben 105 Euro úti ellátmány, 20.000 forint gumiabroncsban okozott kár, valamint az o-i közúti balesetért fennálló felelőssége folytán keletkezett kár, mindösszesen 246.000 forint megfizetését kérte. A felperes a keresetében 74.639 forint elmaradt munkabére megfizetését, és a fizetési felszólítás hatálytalanítását kérte az alperes perköltségben való marasztalása mellett. Az alperes az eljárás során a felperes részére az elmaradt munkabért megfizette, a fizetési felszólítást módosította, és a CASCO önrész, 200.000 forint megfizetését követelte a felperestől. A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 2.M.651/2008/9. számú ítéletével az alperes által 2008. október 27-én kelt fizetési felszólításának összegét 116.970 forintra leszállította, melynek megfizetésére a felperes tizenöt napon belül volt köteles. Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest 7.000 forint, az alperest 7.700 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2008. július 1-jén O.-ban az autópályán V.-T. közút 92.600 ny. km-szelvényében balesetet okozott, a sávváltást a közlekedés többi résztvevőjére veszélyes módon hajtotta végre. A gépjárműben a kárfelvételi jegyzőkönyv adatai szerint 776.000 Ft + áfa kár keletkezett.

Az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt, az O.-ban felvett jegyzőkönyv hiteles fordítása alapján, valamint az A.H.B.N. gépjármű-kárrendezés és regressz szekciójának alperest megkereső levele alapján megállapította, hogy a felperes az Mt. 166. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a munkaviszonyából eredő

kötelezettségének vétkes megszegésével okozott kárért kártérítési felelősséggel tartozik. A felperes munkaszerződésében foglaltak szerint a felperesi kártérítés felső határa a munkavállaló másfél havi átlagkeresete. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az Mt. 166. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a felperes vétkessége bizonyított, a kár bekövetkezte és mértéke körében a kárfelvételi jegyzőkönyv a kár mértékét tartalmazta. A felperes átlagkeresete az alperesnél 77.980 forint volt, ezért - a munkaszerződésben foglalt másfél havi átlagkeresetéig történő helytállás miatt - a kártérítés összege 116.970 forint, amelynek megfizetésére a felperes köteles. A felperes fellebbezése folytán eljáró Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.026/2009/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta, a felperest 6.000 forint fellebbezési perköltség, és 7.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet indokolása szerint a munkaügyi bíróság a tényállás helyes megállapítását követően okszerűen levont következtetéssel helyes döntésre jutott. A megyei bíróság a fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy a tanúk meghallgatására irányuló felperesi bizonyítási indítvány előterjesztésének a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján - jogszabályi feltételek hiányában - jogi indoka nem volt. A másodfokú bíróság érvelése szerint a munkavállaló munkajogi kárfelelősségének megállapításához nem szükséges a felelősség más eljárásban történő megállapítása. A jogalap körében a kár bekövetkezésének és annak van jelentősége, hogy a munkavállaló magatartása legalább a gondatlanság szintjén közrehatott-e annak bekövetkezésében. A megyei bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló peradatokból nem lehetett olyan következtetést levonni, hogy a felperes a károkozásban vétlen lenne. E tekintetben a bizonyítási teher a munkáltatóra hárult, a felperes azonban azzal a magatartásával, hogy a káreseményben betöltött szerepe más adatokból, mint az alperes által beszerzett és becsatolt iratok, nem volt megállapítható, az Mt. 3. § (1) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét sértette meg azzal, hogy a balesettel kapcsolatos eljárásban nem működött közre, úgy tért haza a balesetet követően, hogy a munkáltatójánál nem igazolta az általa vezetett gépjárműben keletkezett kár okát, azt akadályozta meg, hogy a munkáltató a baleset körülményeinek megállapítása érdekében további hatósági eljárásokat folytathasson. A felperes vétkessége folytán a kárfelelősségének jogalapja helyesen került megállapításra az o.-i rendőrségi jelentés alapján. Az összegszerűség körében az alperes a meg nem térült kárát érvényesítette azzal, hogy a CASCO biztosítása önrésze erejéig kérte a felperes marasztalását, mely összeget azonban a felperes másfél havi átlagkeresete nem tett ki, ezért helytálló a munkaügyi bíróság döntése az összegszerűség körében is. A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és a keresetének helytadó döntés meghozatalát, másodlagosan hatályon kívül helyezését, és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte az alperes

perköltésében való marasztalása mellett. A felperes felülvizsgálati álláspontja szerint az ítélet alapjául vett rendőrségi jegyzőkönyv bemutatásával a munkáltató nem bizonyította a kár bekövetkezése és a vétkessége közötti ok-, okozati összefüggést. Érvelése szerint az O.-ban készült rendőrségi jegyzőkönyv az ő hibájára vezette vissza a balesetet, azonban az o. hatóság nem folytatott le semmilyen eljárást, vele szemben intézkedés sem a helyszínen, sem azt követően nem volt, csak a rendőrfőnök hallgatta meg őt - amennyire a nyelvi különbségek lehetővé tették -, és nem alkalmazott szankciót, felelősségre nem vonták, a jogosítványát sem vonták be. Az o. autópálya rendőrség megerősítette, hogy az ügyet irattárba tették, annak következménye nincs. A felperes sérelmezte, hogy a bíróságok nem fogadták el azt a kifogását, hogy sem m., sem o. hatóság nem állapította meg jogerősen a balesetben való vétkességét. A felperes e körben hivatkozott az Alkotmányban rögzített ártatlanság vélelmére, valamint az Európai Bíróság C-105/03. számú döntésére. A felperes kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem hallgatta meg az általa megjelölt tanúkat, akik a baleset bekövetkeztét közvetlenül látták, azt, hogy nem ő szabálytalankodott, hanem a másik gépkocsi vezetője. A bizonyítási indítványát a megyei bíróság elutasította, megfosztotta a lehetőségtől, hogy tisztázza magát, kizárva még a gondatlanság megállapításának lehetőségét is. Az általa megjelölt tanúk meghallgatását továbbra is kérte. A felperes hivatkozott arra, hogy a munkaügyi bíróság előtt az alperesi ügyvezető előadta, hogy az ügyben jelentkezett a biztosítónál és ott úgy nyilatkozott, hogy a balesetet nem az ő gépkocsiveetője okozta, a károkozás tényét nem ismerte el. A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogsértően járt el, amikor az Mt. 3. § (1) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettség hiányára alapozta a gondatlanságát, mert ő a baleset okát, körülményeit feltárta, a munkáltatót nem akadályozta. A megyei bíróság az objektív felelősségét feltételezésekre alapítottan és az „EU-jogba” ütköző módon felvett, a felperes által nem ismert, és nem aláírt jegyzőkönyv alapján állapította meg és marasztalta el, megsértve ezzel az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valószínűsíthet meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy az alperes az O.-ban felvett, és hiteles fordítással becsatolt jegyzőkönyvvel bizonyította, hogy a balesetben a vétkes fél a felperes volt.

Helytállón következtek arra, hogy a felperes károkozását támasztotta alá az A.H.B. alpereshez intézett levele, amely a baleset ideje és helye - 2008. július 1-je, O. - jelölte meg, az okozói forgalmi rendszám pedig az alperes gépjárművének a rendszáma (alperes előkészítő iratának melléklete).

Az eljáró bíróságok megalapozottan állapították meg, hogy az alperes az o. rendőrhatalóság által, a baleset helyszínén felvett jegyzőkönyv tartalmával bizonyította a felperes károkozó magatartását. Helytálló az a jogerős ítéleti következtetés, amely szerint a perbeli esetben a felperes kártérítési felelősségének megállapításához nem szükséges, hogy más hatóság a vétkességét megállapítsa, vagy őt szankcióval sújtsa. A munkaügyi bíróság a jegyzőkönyv becsatolását követően tájékoztatta a felperest és a jogi képviselőjét, hogy amennyiben a T.M.F.I. hivatalos fordítását az o. jegyzőkönyvben foglaltakat vitatja, akkor annak bizonyítása a felperes terhére esik (jegyzőkönyv, 4. oldal 1. bekezdés). A felperes a kioktatást követően az általa meghallgatni kért tanúkat kizárólag a fellebbezésében jelentette be, mely bizonyítási indítványát a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltak alapján helytállón utasította el. A peres felek jogi képviselőinek a pert megelőző levelezéséből megállapítható, hogy a felperes jogi képviselője az alperes jogi képviselőjéhez intézett, 2008. október 20-án kelt levelében közölte, hogy felperes „nem volt a hibás a baleset bekövetkeztében, erre vonatkozólag olyan - ügyvéd - tanúi is vannak, akik mögötte jöttek, látták az esetet, és már akkor felajánlották, hogy hajlandók tanúvallomást tenni, ha erre szükség lesz” (keresetlevél melléklete). Alapítvánul sérelmezte a felperes a két általa megjelölt tanú meghallgatásának elmaradását, miután a bíróságnak a bizonyítási teherre történő kioktatását követően az elsőfokú eljárásban nem terjesztette elő erre vonatkozó bizonyítási indítványát. Alapítvánul érvelt a felperes a felülvizsgálati kérelmében azzal, hogy az alperes jogi képviselője a biztosító felé úgy nyilatkozott, hogy a balesetet nem az alperes gépkocsivezetője okozta. Az alperes ügyvezetője a tárgyaláson előadta, hogy „a kárbejelentőn én leírtam azt, hogy a balesetnél én nem voltam jelen, a gépjárművezető tájékoztatása alapján mi nem vagyunk vétkesek, ezt követően kértem be az o. hatóságoktól a jegyzőkönyvet, és a jegyzőkönyv cáfolta az általam, a N.G.K. szekciója felé tett nyilatkozatomat.” (jegyzőkönyv, 3. oldal 4. bekezdés). Az alperes ügyvezetője a felperes által hivatkozott nyilatkozatot tehát azt megelőzően tette, hogy az O.-ban felvett jegyzőkönyv tartalmát megismerte volna. Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló peradatok helyes, okszerű, életszerű értékelésével és a logika szabályainak megfelelően a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül hozták meg az ítéletüket, azt a szükséges tartalommal és terjedelemmel indokolták [Pp. 221. § (1) bekezdés], ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2010. október 20.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, előadó bíró dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül. Nné tisztviselő